

**SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS
EUROPAUDVALG**

30.sept. 2009
J.nr. 2504/1226-0001
Ref. CCL/RIN/NML/AHK/ASJ

Side 1/34

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg den 9. oktober 2009 om energisager til behandling i efteråret 2009

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (bygningsdirektivet)	2
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (energimærkningsdirektivet)	21
Forslag til Rådets forordning om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Det Europæiske Fællesskab og om ophævelse af forordning (EF)736/96 (infrastrukturforordningen)	28

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (bygningsdirektivet)

KOM(2008)780 af 19.11.2008

Revideret notat

1. Resumé

Kommissionen har den 19. november 2008 fremsat forslag til omarbejdning af bygningsdirektivet. Forslaget forelå i dansk sprogversion den 15. januar 2009.

Forslaget indebærer en tydeliggørelse og forenkling af visse bestemmelser, en udvidelse af direktivets anvendelsesområde, en styrkelse af nogle af dets bestemmelser, så de får større virkning, og en mulighed for den offentlige sektor for at gå i spidsen for energibesparelser.

Forslaget har været behandlet i Rådets arbejdsgruppe (energigruppen) af flere omgange siden maj. Europa-Parlamentet kom med sine ændringsforslag i april 2009. Forslaget var på dagsordenen som del af formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport på Rådsmøde (energi) den 12. juni 2009. Tre punkter, hvor det vil blive vanskeligst at nå til enighed mellem Rådet og Parlamentet og til dels internt i Rådet, blev drøftet på det uformelle energirådsmøde i Åre i juli. Efter planen er næste skridt Coreper med første trialogmøde (Kommission, Råd og Parlament) programsat til den 30. september. Forslaget forventes vedtaget på Rådsmødet den 7. december 2009.

2. Baggrund

Kommissionen har den 19. november 2008 fremlagt et forslag til et omarbejdet direktiv, der tager udgangspunkt i det eksisterende bygningsdirektiv.

Baggrunden for forslaget er, at der – uanset den indsats, der allerede er gjort – ifølge Kommissionen fortsat findes store og omkostningseffektive, men uudnyttede sparemuligheder i bygningssektoren. Dette betyder, at en række potentielle sociale, økonomiske og miljømæssige fordele i de enkelte medlemsstater og på EU-plan går til spilde. Det skyldes ikke kun, at sektoren er kompleks, og at markedet svigter, men også begrænsninger i formuleringen af nogle af bestemmelserne i det nuværende bygningsdirektiv og disses anvendelsesområde. Herudover har nogle af medlemsstaterne et ringe ambitionsniveau for gennemførelsen af disse bestemmelser.

Den konsekvensanalyse, som Kommissionen har foretaget blandt medlemsstaterne, viser ifølge Kommissionen således tydeligt, at bygningsdirektivet må ændres på visse punkter, hvis EU's politiske mål skal opfyldes. Det er på baggrund af konsekvensanalysen nødvendigt at tvetydige formuleringer afklares. Ligeledes bør hovedsøjlerne i det nuværende direktiv (krav til den energimæssige ydeevne i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der renoveres; energiattester/energimærkninger; og eftersyn af kedel/varme- og køleanlæg) forstærkes.

Forslaget skal ligeledes ses i lyset af den omfattende klima- og energipakke, som der blev opnået enighed om på Det Europæiske Råd i december 2008. Pakken blev vedtaget på baggrund af det stadig stigende videnskabelige belæg for klimaændringer, høje energipriser og voksende afhængighed af importeret energi, med hvad det kan få af geopolitiske følger. En nedsættelse af energiforbruget kan bidrage væsentligt til, at disse mål nås.

Udover bygningsdirektivet findes der en række andre direktiver, som handler om energiforhold i forbindelse med bygninger, f.eks. direktivet om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (2005/32/EF), direktivet om fremme af kraftvarme (2004/8/EF), direktivet om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester (2006/32/EF) samt i det december 2008 vedtagne direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, som er en del af klima- og energipakken. Derudover kan der findes relevante bestemmelser om bygninger i byggevardirektivet (89/106/EØF), og i handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik.

Selvom disse direktiver ikke nævnes udtrykkeligt i forslaget, udgør de en uadskillelig del af den samlede kasse med værktøj til at fremme bæredygtighed inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse, og medlemsstaterne skal tage fuldt hensyn til dem, når de tilrettelægger deres politik for denne sektor.

Omarbejdning af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er endvidere et af de punkter, der indgår i Kommissionens strategi for bedre regulering, særlig handlingsplanen for "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer". Resultatet af omarbejdningen vil gøre direktivet lettere at læse og forstå.

Dette notat omhandler alene forslaget om en omarbejdning af bygningsdirektivet.

3. Hjemmelsgrundlag

Energieffektive bygninger indtager en fremtrædende plads i Fællesskabets miljøpolitik. Det nuværende bygningsdirektiv bygger derfor på EF-traktatens artikel 175, stk. 1. Det ændres der ikke ved. Forslaget vedtages efter proceduren i EF-traktatens artikel 251 om fælles beslutningstagen.

4. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslagets mål om øget energieffektivitet ikke vil kunne opfyldes på nationalt niveau alene, men at det er nødvendigt at gøre noget på fællesskabsplan for at lette iværksættelsen af aktiviteter på nationalt plan. Byggevarer, udstyr og tjenester, der er knyttet til bygninger, udgør en stor del af EU's indre marked. Uden sikkerhed for at markedsforholdene ligger fast på langt sigt i hele EU, er det ikke særlig sandsynligt, at virksomhederne vil reagere hurtigt på den stigende efterspørgsel efter tjenesteydelser, der øger energieffektiviteten. Bygningsarbejderes øgede mobilitet og det stigende antal virksomheder, der driver forretning på tværs af grænserne i EU, betyder endvidere, at foranstaltninger, der gør reguleringen af byggemarkedet mere sammenlignelig på tværs af grænserne, vil mindske den administrative byrde og øge deres muligheder for at opnå produktivetsgevinster.

Regeringen finder på det foreløbige grundlag, at nærhedsprincippet må anses for overholdt. Formålet med forslaget er således at styrke bygningsdirektivets anvendelsesområde. Vægten ligger fortsat på etablering af en fælles fremgangsmåde som grundlag for sammenhængende og gensidigt forstærkende mekanismer til forbedring af energieffektiviteten, øget bæredygtighed og afbødning af klimaændringerne, samtidigt med at medlemsstaterne fastholder kontrollen med, hvor de enkelte krav sættes, og hvordan de gennemføres.

5. Formål og indhold

Kommissionens oprindelige forslag

Formålet med en omarbejdning af bygningsdirektivet er at tydeliggøre og forenkle visse bestemmelser, at udvide direktivets anvendelsesområde, at styrke nogle af dets bestemmelser, så de får større virkning, og at give den offentlige sektor tilskyndelse til at gå i spidsen for energibesparelser. En omarbejdning vil gøre det lettere at gennemføre bygningsdirektivet i national ret og i praksis, således at en betydelig del af de tilbageværende omkostningseffektive muligheder for at spare energi i bygningssektoren kan realiseres. Det nuværende direktivs mål og principper fastholdes, og det overlades som før til medlemsstaterne at afgøre, hvordan kravene skal konkretiseres og gennemførelsen i øvrigt tilrettelægges.

Kommissionen understreger, at det er meget vigtigt, at det nuværende bygningsdirektiv gennemføres korrekt og til tiden. Det foreliggende forslag bør ikke bruges som begrundelse for at forsinke gennemførelsen af det nuværende direktiv.

Forslaget tydeliggør, styrker og udvider anvendelsesområdet for bygningsdirektivets nuværende bestemmelser på følgende måder:

- Nogle af bestemmelserne formuleres klarere.
- Bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal stille mindstekrav til den energimæssige ydeevne for bygninger, der skal gennemgå større renoveringsarbejder, får et udvidet anvendelsesområde, og hvor det tidligere gjaldt for bygninger over 1000 m², vil det herefter gælde alle bygninger. Baggrunden for udvidelsen er ifølge Kommissionen, at den nuværende tærskel i bygningsdirektivet udelukker 72 % af bygningsmassen, hvor der stadig er omkostningseffektive muligheder for at spare energi. Muligheden for at opfylde på komponentniveau som alternativ til at fastsætte krav for den renoverede bygning som helhed bevares i forslaget, således at det også fremover vil være muligt i for eksempel enfamilieshuse alene at stille krav til de enkelte komponenter, såsom tagisolering, vinduer og kedler.
- Pligten til at vurdere mulighederne for at anvende forskellige opregnede former for alternativ energi inden byggeri påbegyndes, udvides fra at gælde for bygninger over 1000 m² til at gælde alle bygninger. Af alternative systemer opregnes decentrale energiforsyningssystemer baseret på vedvarende energi, kraftvarme, fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg eller fjern- eller gruppekøleanlæg, samt varmepumper. Udvidelsen underbygger EU's mål for anvendelse af vedvarende energi. Bestemmelserne om vurdering af alternative systemer skal gennemføres i overensstemmelse med kravene i forslaget til direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder.
- Bestemmelserne om energimærkninger skærpes. Anbefalinger får en større rolle at spille, idet det understreges, at de udgør en obligatorisk del af mærkningen, og det foreskrives, hvilke oplysninger de skal indeholde. Der stilles krav om, at energimærkets indikatortal for energimæssig ydeevne (A-G) anføres i enhver annoncering, når bygninger eller dele heraf udbydes til salg eller leje.
- Reglerne for, hvor hyppigt eftersyn af kedel/varme- og klimaanlæg skal finde sted, gøres tydeligere for at understrege, at det er vigtigt, at der er et rimeligt forhold mellem omkostningerne af et eftersyn og de energibesparelser, som eftersynet forventes at medføre. For så vidt angår kedel- og varmeanlæg indføres der krav om regelmæssige eftersyn af hele varmeanlægget og ikke kun som hidtil af kedlen suppleret med et 15-års engangseftersyn af hele anlægget. Kravet om eftersyn foreslås endvidere udvidet til at gælde varmeanlæg med kedler til *alle* brændselstyper. I henhold til de gældende bestemmelser er der for så vidt angår kedler med en effekt på mellem 20 og 100 kW, kun krav om regelmæssigt eftersyn,

hvis kedlen opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel. Der foreslås ligeledes indført krav om uvildig stikprøvekontrol af eftersynsrapporternes kvalitet.

- Kravene til energimæssig ydeevne, oplysning og uvildige eksperter skærpes.
- Der stilles et beregningsværktøj til rådighed for medlemsstaterne og interesserede parter, som kan bruges til at sammenligne de nationalt eller regionalt fastsatte mindstekrav til energimæssig ydeevne med det omkostningsoptimale niveau. Medlemsstaterne forpligtes til at sørge for, at deres minimumskrav når op på de niveauer, som anvendelsen af ovennævnte sammenligningsmetode viser er omkostningsoptimale.
- Medlemsstaterne tilskyndes til at tilrettelægge vilkår, der fremmer udbredelsen på markedet af bygninger med lavt eller intet energiforbrug og CO₂-udledning. Der stilles krav om, at medlemsstaterne udarbejder landsdækkende planer med klare definitioner og mål for udbredelsen.
- Den offentlige sektor tilskyndes til i højere grad at gå foran med et godt eksempel. Der stilles således krav om, at bygninger med et samlet nytteareal på 250 m², der anvendes af det offentlige, skal energimærkes. I forlængelse heraf udvides pligten til at opslå mærkningen tilsvarende.
- Pligten til at opslå energimærket skal ligeledes gælde for ikke-offentlige bygninger på mere end 250 m², der ofte besøges af offentligheden, og som allerede har fået lavet et energimærke.
- Den eksisterende bestemmelse om, at medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger for at oplyse brugerne af bygninger om de forskellige måder, der kan bidrage til at forbedre den energimæssige ydeevne foreslås udvidet med en præcisering om, at medlemsstaterne særligt skal oplyse ejere og lejere om energiattester og eftersynsrapporter, om omkostningseffektive måder, hvorpå bygningens energimæssige ydeevne kan forbedres og om de økonomiske konsekvenser på sigt af ikke at gøre noget på dette område. Som det allerede er tilfældet kan kommissionen bistå med gennemførelse af oplysningskampagner.
- Bestemmelserne for det udvalg, der bistår Kommissionen og blandt andet gennemfører nogle af direktivets bestemmelser - herunder et nyt beregningssystem for fastsættelse af kravene til bygningers energimæssige ydeevne - ved komitologi, ændres i overensstemmelse med reglerne om forskriftsproceduren med kontrol.
- Medlemsstaterne skal fastlægge og gennemføre regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af bygningsdirektivet.

Senest foreliggende version af forslaget

Nøgleelementerne i omarbejdningen er - i henhold til den senest foreliggende version af forslaget, der er resultatet af de foreløbige forhandlinger i Rådet - følgende:

- Justering af gældende metode til fastsættelse af minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne.
- Udvikling ved komitologi af et beregningsværktøj/sammenligningsmetode, der skal bruges til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til den energimæssige ydeevne i bygninger i den enkelte medlemsstat;
- Modifikation af Kommissionens oprindelige forslag om, at medlemsstaterne i 2017 forpligtes til at justere deres nationale mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med de resultater, der fremkommer når ovennævnte værktøj til bereg-

ning af omkostningsoptimale niveauer anvendes. Det foreliggende forslag fastsætter, at såfremt der i en medlemsstat er stor forskel på de minimumskrav, man har sat og de minimumskrav, der i henhold til ovennævnte metode ville være omkostningsoptimale for den pågældende medlemsstat, så har den pågældende medlemsstat valgfrihed mellem at forklare/retfærdiggøre dette på skrift over for Kommissionen *eller* at sætte foranstaltninger i værk, der reducerer denne forskel, *eller* at gøre begge dele.

- Mindstekrav til den energimæssige ydeevne for bygninger, der skal gennemgå større renoveringsarbejder, udvides til at gælde *alle* bygninger uanset størrelse. Muligheden for at opfylde på komponentniveau som alternativ til at fastsætte krav for den renoverede bygning som helhed er tydeliggjort i forslaget.
- Pligten til at vurdere mulighederne for at anvende forskellige opregnede former for alternativ energi inden byggeri påbegyndes udvides til også at gælde for *alle* bygninger uanset størrelse. At vurderingen kan foretages på baggrund af en konkret analyse for det enkelte hus eller på baggrund af en kollektiv analyse for grupper af ensartede bygninger i det samme område er tydeliggjort i forslaget.
- Minimumskrav til tekniske bygningsinstallationer i bygninger.
- Krav til medlemsstaterne om at udarbejde planer med kvantitative mål for øgning af antallet af nye lavenergibygninger. For eksisterende bygninger skal medlemsstaterne udarbejde en politik og tage skridt til at stimulere, at eksisterende bygninger, der undergår renovering, transformeres til lavenergibygninger.
- Bestemmelse om finansielle incitament og markedsbarrierer. Fortegnelser skal udarbejdes og kommunikeres til Kommissionen om foranstaltninger iværksat eller foreslået i Medlemsstaterne med henblik på opfyldelse af direktivet. Det fremhæves: - at de nationale foranstaltninger kan stille mod en reduktion af eksisterende markedsbarrierer og udvikling af nye finansielle og fiskale instrumenter til fremme af energieffektiviteten i nye og eksisterende bygninger; - at medlemsstaterne opmuntres til at bruge alle på fællesskabsniveau til rådighed værende finansielle instrumenter, og; - at Kommissionen, hvis det er relevant, senest den 30. juni 2011 på baggrund af en konsekvensanalyse skal fremsætte forslag til lovgivning, der kan styrke og supplere eksisterende finansielle fællesskabsinstrumenter med henblik på at støtte implementeringen af direktivet.
- Skærpede krav til indholdet af energimærkningen. anbefalinger får en større rolle at spille.
- Energimærkets indikator for energimæssig ydeevne (A-G) anføres i enhver annoncering, når bygninger eller dele heraf udbydes til salg eller leje.
- Udvidelse af de regelmæssige eftersyn for kedler til at gælde for hele varmeanlægget. Det gældende direktivs afgrænsning af eftersynet til kun at gælde varmesystemer, hvor kedlen opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel fastholdes.
- Tydeliggørelse af reglerne for, hvor hyppigt eftersyn af varme- og klimaanlæg skal finde sted.
- Specifikke krav til indholdet af eftersynsrapporterne for varme- og klimaanlæg
- Krav om uvildige stikprøvekontroller af eftersynsrapporter og energimærkningers kvalitet.
- Offentlige bygninger på ned til 250 m², der ofte besøges af offentligheden, skal energimærkes regelmæssigt. Pligten til at opslå mærkningen på et for offentligheden synligt sted udvides tilsvarende.

- Ikke-offentlige bygning på mere end 250 m², der ofte besøges af offentligheden og har fået lavet et energimærke i anden anledning, skal have dette energimærke opsat på et for offentligheden synligt sted
- Skærpelse/detaljering af kravene til medlemsstaterne om information til ejere og lejere af bygninger om bygningers energimæssige ydeevne, om tiltag, der kan forbedre den og om konsekvenserne af ikke at gøre det, herunder om indhold og formål med energimærknings- og eftersynsordninger.
- Bestemmelserne for det udvalg, der bistår Kommissionen og blandt andet skal gennemføre nogle af direktivets bestemmelser ved komitologi, ændres i overensstemmelse med reglerne om forskriftsproceduren med kontrol.
- Obligatorisk krav om fastsættelse og gennemførelse af sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af bygningsdirektivet.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har den 23. april 2009 haft forslaget til 1. behandling. Blandt de væsentligste ændringsforslag kan nævnes:

- En række nye *definitioner* er tilføjet, og der er foretaget en yderligere præcisering, forenkling og tydeliggørelse af flere af de eksisterende og af de af Kommissionen foreslåede definitioner.
- I overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol vedtages og gennemføres en *fælles* metode til *beregning af bygningers energimæssige ydeevne* (i modsætning til Kommissionens forslag, hvor det fortsat overlades til medlemsstaterne at vedtage en metode på nationalt eller regionalt niveau)
- I stedet for en sammenligningsmetode foreslås fastlæggelse af en *fælles* metode til *beregning af omkostningsoptimale mindstekrav* til den energimæssige ydeevne.
- Fokus på fastsættelse af mindstekrav til energimæssig ydeevne på *komponentniveau* er skærpet og strømlinet gennem hele direktivet med sigte på at nå omkostningsoptimale niveauer i forbindelse med såvel nybyggeri som renoveringer.
- Øget fokus på betydningen af *belysning* og *belysningssystemer* ved beregning af og fastsættelse af mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne.
- Fokus på *inddragelse af energi fra vedvarende energikilder* er skærpet, og blandt andet indføjet som parameter i forbindelse med større renoveringer af eksisterende bygninger.
- I stedet for at operere med handlingsplaner og mål for en øgning af antallet af bygninger, der har ”lav eller ingen CO₂-udledning og lavt eller intet forbrug af primærenergi”, opererer Parlamentet i sit forslag med ”*energinetrale bygninger*”. En energineutral bygning defineres som en bygning, hvis samlede årlige forbrug af primærenergi som følge af bygningens meget høje energieffektivitet er lig med eller mindre end energiproduktionen fra vedvarende energikilder på stedet.
- *Økonomiske og fiskale incitament*er og *lignende* indføres som et aktivt middel til at fremme bygningers energimæssige ydeevne. Blandt andet stilles krav om, at medlemsstaterne udarbejder nationale handlingsplaner med foranstaltninger, der dels skal mindske de eksisterende juridiske og markedsmæssige hindringer, dels skal udvikle eksisterende og nye økonomiske og fiskale instrumenter med henblik på at øge både nye og eksisterende bygningers energimæssige ydeevne. Foranstaltningerne skal blandt andet støtte gennemførel-

sen af anbefalingerne i energimærkningerne og tilskynde til væsentlige energimæssige forbedringer, hvor forbedringer ellers ikke ville være økonomisk mulige, ligesom de skal understøtte husholdninger, der risikerer at blive udsat for energifattigdom. Eksempelvis skal information om tilgængelige beskatningsmæssige og økonomiske incitamenter og finansieringsmuligheder fremgå af energimærkningerne.

- Kommissionen skal fastsætte retningslinjer for energiattesters indhold, sprog og udformning, dette blandt andet med henblik på den frie udveksling af tjenesteydelser. Der udarbejdes endvidere en ”frivillig EU-attest” for den energimæssige ydeevne i bygninger, der ikke anvendes som bolig.
- Parlamentet begrænser Kommissionens forslag om *eftersyn af varmeanlæg* med kedler over 20 kW til alene at omfatte varmeanlæg med kedler, der opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel.
- Tærsklen for eftersyn af *klima- og ventilationsanlæg* sættes ned fra 12 kW til 5 kW.
- Der indføres krav om eftersyn af *reversible varmepumper* med en nominel nytteeffekt på 5kW.
- Endvidere indføres en mulighed for at medlemsstaterne kan undlade at stille krav om eftersyn af såvel klima- og ventilationsanlæg som varmeanlæg, hvis der er installeret elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer, der – for klimaanlæggenes vedkommende – gør det muligt at fjernovervåge anlæggenes sikkerhed og effektivitet.
- Øget fokus på og krav om *oplysning* til borgere og andre interessenter.
- En række *tidsfrister* er rykket frem

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

En stor del af de ændringer, som foreslås, er allerede gennemført i den danske lovgivning på området. Forslaget medfører, at der vil skulle ske enkelte justeringer af lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger (opslag af energimærkningen i alle bygninger med et nytteareal på mere end 250 m², der anvendes af en offentlig myndighed eller hyppigt besøges af offentligheden). Der vil derudover muligvis skulle ske en ændring af bl.a. lov om omsætning af fast ejendom (krav om oplysning om energimærkning ved salgs- og udlejeannoncer). Herudover vil der muligvis skulle ske en justering af varmforsyningsloven.

Omarbejdningen vil ligeledes kræve en ændring af de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Dette vil muligvis skulle ske for så vidt angår bestemmelserne om eftersyn af varmeanlæg og typer af kedelanlæg. Med hensyn til energimærkning af bygninger, vil der skulle indføres bestemmelser om en skærpelse af bestemmelserne om opslag og om pligt til at medtage energimærkningens indikator i salgs- og udlejeannoncer. For energimærkningsordningen vil der skulle tilføjes bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne herom.

Ligeledes vil der skulle ske en skærpelse og justering af bygningsreglementet på visse områder med henblik på at opfylde kravene til den energimæssige ydeevne.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet og beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Omarbejdningen af bygningsdirektivet betyder, at kravene til den energimæssige ydeevne af bygninger, til energimærkninger og til eftersyn af varme- og klimaanlæg udvides. Gennemførelsesforanstaltningerne må formodes i et vist omfang at medføre øgede aktiviteter for det offentlige ved justeringen af kravene til bygningers energimæssige ydeevne, til energimærkningen og til eftersyn og eftersynsrapporter, samt til kontrol og håndhævelse af de fastsatte krav. Desuden vil der være behov for informationskampagner om mærknings- og eftersynsordninger over for ejere af bygninger.

Det forventes, at der i vid udstrækning vil blive tale om bestemmelser, der allerede er gennemført i dansk lovgivning eller vil blive gennemført som opfølgning på regeringens strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger, der er blevet offentliggjort i april 2009, og derfor ikke har statsfinansielle konsekvenser.

En foreløbig udredning af de statsfinansielle omkostninger, som følge af omarbejdningen af dette direktiv, viser, at der i 2010 vil være behov for yderligere personaleforbrug svarende til et årsværk i både Energistyrelsen og Erhvervs- og Byggestyrelsen, når der ved komitologi skal udvikles en sammenligningsmetode med henblik på beregning af minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne. Nye krav i medfør af direktivets artikel 9 indebærer et løbende ressourceforbrug på ca. ½ årsværk i såvel Energistyrelsen som Erhvervs- og Byggestyrelsen. Kravet om annoncering af energimærkningerne anslås at kræve engangsudgifter på 0,5 mio. kr. samt et løbende personaleforbrug på 1,5 årsværk til kontrol og håndhævelse. Det skønnes med stor usikkerhed, at obligatorisk håndhævelse gennem sanktioner vil medføre behov for engangsudgifter på ca. 5 mio. kr. samt et løbende personaleforbrug på 8 personer. Dertil kommer driftsomkostninger på 1 mio. kr. per år. Det antages, at de øvrige konsekvenser af direktivændringen i form af øgede byrder for den offentlige sektor vil kunne afholdes inden for de eksisterende bevillinger.

Der tages forbehold for mulige yderligere byrder, som konsekvens af de ændringer i det foreliggende forslag som de kommende forhandlinger, herunder med Europa-Parlamentet, måtte afstedkomme.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen vurderer, at investeringsbehovet og de administrative omkostninger er forholdsvist små, sammenholdt med udbyttet. F.eks. vil det ifølge Kommissionen samlet set i EU medføre yderligere kapitalinvesteringer på 8 mia. EUR om året at ophæve tærsklen på 1.000 m² i det nuværende bygningsdirektiv. Disse investeringer vil imidlertid udløse besparelser i energiomkostningerne på 25 mia. EUR på årsbasis i 2020, og det vil igen sige, at CO₂-bekæmpelsen giver en stor gevinst. Disse beregninger bygger på forsigtige skøn over olieprisen.

Investeringskravene er ikke lige fordelt mellem EU's borgere, dvs. der bliver flere omkostninger for dem, som foretager større renoveringer af deres bygninger eller arbejder med ejendomshandel. Kommissionen vurderer dog, at de forventede høje energipriser vil give attraktive afkast af disse indledende investeringer og mindske energiregningerne. Det vil både direkte og indirekte få positive virkninger til at brede sig gennem hele økonomien.

Kommissionen vurderer endvidere, at det samlede samfundsmæssige udbytte i form af mindre energiforbrug og dermed mindre CO₂-emissioner og mindre importafhængighed, og øget jobskabelse forventes langt at overgå omkostningerne til de analyserede foranstaltninger.

Forbedring af bygningernes kvalitet er et vigtigt middel til at opnå langsigtede løsninger på problemet med høje energiregninger, og derfor mener Kommissionen, at medlemsstaterne bør benytte de andre virkemidler, de har rådighed over, til at støtte behov af denne art. Det reviderede direktiv understøtter muligheden for at indføre målrettede finansieringsværktøjer. F.eks. giver det grundlag for at kæde forbedringer af energieffektiviteten som anbefalet i energiattesten sammen med økonomiske incitamenter.

En analyse af de forventelige faktiske samfundsøkonomiske konsekvenser som følge af omarbejdning af direktivet i overensstemmelse med det foreliggende udkast viser følgende: Bestemmelsen om, at alle nye bygningers skal omfattes af *pligten til at undersøge alternative energiforsyningsystemer* vil betyde en omfordeling af salg af energiforsyningsprodukter fra forskellige virksomheder; pligten til at lade *indikatortallet for indikormærket fremgå af salgs- og udlejeannoncer* vil muligvis indebære en mindre merudgift for borgerne til dækning af større annoncer; *Opslag af energimærket på ikke-offentlige bygninger på mere end 250 m²*, der ofte besøges af offentligheden og som allerede har et gyldigt energimærke. Et opslag vil formentlig koste mellem 50 og 100 kr.; - Et groft skøn viser, at op mod 40.000 bygninger vil være omfattet af kravet.

Erhvervsmæssige og administrative konsekvenser for virksomhederne

Forslaget om, at indikatortallet for energimærkningen skal fremgå af eventuel annoncering i forbindelse med salg og udleje forventes ifølge en vurdering foretaget af Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) at medføre nye administrative byrder for de virksomheder, der er involveret i salg og udlejning af bygninger, svarende til ca. 3.500 timer årligt på samfundsniveau. Der skal dog i dette estimat tages forbehold for en række usikkerhedsmomenter, herunder om det faktiske antal af transaktioner. Den øvrige del af forslaget vurderes på det foreliggende grundlag ikke at indebære nye administrative byrder for erhvervslivet.

Konsekvenser for miljø og beskyttelsesniveau

Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre

- 60-80 mio. mineralolieekvivalent (toe) energibesparelser i EU om året frem til 2020, svarende til en nedskæring på 5-6 % af EU's endelige energiforbrug i 2020
- 160-210 mio. tons CO₂-besparelser i EU om året frem til 2020, svarende til 4-5 % af EU's samlede CO₂-emissioner i 2020

Konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, sundhed og forbrugerbeskyttelse

Kommissionen forventer at forslaget vil være til gavn for beskæftigelsen. Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre

- 280 000 (til 450 000) potentielle nye arbejdspladser i EU frem til 2020, hovedsagelig i byggeriet og som eksperter i energiattesting og energisyn og eksperter i eftersyn af var-

me- og klimaanlæg. Derudover vil behovet for produkter, komponenter og materialer, der skal bruges eller installeres i bygninger med højere ydeevne, også bidrage med flere arbejdspladser (dette er ikke kvantificeret i konsekvensanalysen).

9. Høring

Forslaget blev sendt i høring den 4. februar med svarfrist den 18. februar 2009.

Følgende fremgår af høringssvarene opdelt efter de emner, som har været nævnt i høringssvarene.

Generelt

Dansk Energi støtter overordnet forslaget og vurderer, at det indeholder mange, spændende tiltag og initiativer med rammer, der giver mulighed for national tilpasning med respekt for lokale klimaforhold, byggeskik, energiadfærd og -produktion. BAT-Kartellet finder forslaget godt med mange helt centrale elementer. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer støtter forslaget, som de vurderer, vil tydeliggøre, styrke og udvide anvendelsesområdet for bygningsdirektivet med henblik på at maksimere effekten af direktivet og derigennem fremme energispareindsatsen i medlemsstaterne. Energi- og Olieforum hilser ligeledes kommissionens forslag til omarbejdning af direktivet for bygningers energimæssige ydeevne velkomment. Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI finder intentionerne bag forslaget fornuftige og mener, at målet med at tydeliggøre og forenkle visse bestemmelser, udvide direktivets anvendelsesområde samt at styrke direktivet, ser ud til at lykkes. Realkreditforeningen hilser principielt velkommen, at der gennem en opdatering af det gældende direktiv sættes en mere klima-offensiv dagsorden, hvormed der aktivt sigtes mod at gøre den bestående bygningsmasse mere energieffektiv, samt at give nye bygninger en mere energiøkonomisk udformning. Realkreditforeningen finder, at det vil være til gavn for husholdningerne, der umiddelbart vil drage nytte af et lavere forbrug af stadigt dyrere brændsler, og til gavn for klimaet, der spares for unødige udledninger. En vis effekt på et byggemarked, der lider i den aktuelle finansielle situation, er naturligvis en velkommen sideeffekt. Tekniq finder i særdeleshed, at forslagene, der drejer sig om bygningsrenovering og eftersynsordningen for varmeanlæg, er særdeles nyttige.

Beregningen af bygningers energimæssige ydeevne (foreslået artikel 3, jf. bilag I)

FRI anfører, at det i lyset af det stigende elforbrug bør overvejes at fjerne den modifikation for så vidt angår boligsektoren, der gøres i relation til inddragelse af en bygningens indbyggede belysningsinstallation i metoden til beregning af bygningers energimæssige ydeevne. Dette vil øge fokus på og fremme energieffektivisering af belysningen i boliger og udnyttelsen af dagslys. Derudover påpeger FRI, at de foreslåede overordnede bestemmelser for opgørelse af energibehovet i bygninger allerede er kendte fra det gældende, danske bygningsreglement. Udover de forhold, som Kommissionen har foreslået skal indgå i beregningen af bygningers energimæssige ydeevne, foreslår FRI, at den indbyggede installation til udendørsbelysning indregnes, som del af el-forbrug til bygningsdrift, hvilket vil øge fokus på energieffektiv udendørsbelysning. Ligeledes bør elforbrug til elevatorer, rulletrapper og lignende indgå i forbruget til bygningsdrift, idet disse installationer er som ofte naturlige dele af funktion og drift af bygningen. FRI anfører, at det elforbrug i bygninger, som ikke indgår i bygningsdrift, er kraftigt voksende, og da det blandt andet påvirker indeklimaet i bygninger, bør det indgå i beregningen af bygningers energimæssige ydeevne. Der kunne eventuelt startes med at inddrage det faste inventar. Dansk Energi bemærker i øvrigt, at den danske vægtning af el med

en faktor 2,5 bør ændres, da el er kvoteomfattet og vægtningen fremmer incitamenter til at spare på en energiart, som allerede er reguleret, samtidig med at det fremmer anvendelse af f.eks. olie og gas, som ikke er kvotereguleret.

Fastlæggelse af en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne gældende for bygninger eller dele af bygninger (forslagets artikel 5).

Dansk Energi støtter forslaget om, at der opstilles mindstekrav til bygningsenergimæssig ydeevne, men er i lyset af de forskelle, der er landene imellem, f.eks. i relation til byggeskik, klima, boliganvendelse og energiadfærd, i tvivl om, hvorvidt det er muligt for Kommissionen at udarbejde en metode, der kan benyttes af alle lande til benchmarking. Herudover anføres, at de administrative konsekvenser, herunder den indberetningspligt, der følger af forslaget, virker administrativt tungt for medlemsstaterne. Tekniq anfører, at man - udover at basere beregningsmodellen på de variabler, der er anført i præambelen - også nødvendigvis må inddrage levetidsbetragtninger for større komponenter i energisystemet. Der henvises herved til, at denne parameter allerede er implementeret i reglerne i BR08 omkring større ombygninger, hvor gennemførelsen af energimæssige besparelser er begrænset til de foranstaltninger der har den fornødne rentabilitet. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer støtter udarbejdelsen af et benchmarking værktøj til at sammenligne de nationale og regionalt fastsatte mindstekrav til energimæssig ydeevne, så længe den administrative byrde holdes på et minimum. I det omfang, europæiske standarder/beregningsmetoder kan benyttes som grundlag for et sådan beregningsværktøj, opfordrer DI til, at disse anvendes.

Udvidelse af kravet om, at alternative energiforsyningssystemer skal overvejes i forbindelse med nybyggeri, til også at gælde nye bygninger på mindre end 1.000 m² (foreslået artikel 6)

Dansk Fjernvarme støtter forslaget om at fjerne den nedre grænse på 1.000 m². Varmepumpefabrikanterne i Danmark s udtrykker tilfredshed med, at opmærksomheden omkring varmepumper er skærpet i det foreliggende forslag, da varmepumper efter foreningens opfattelse i dag udgør et meget solidt VE-alternativ til de traditionelle opvarmningsformer. Foreningen gør i denne forbindelse opmærksom på, at en sådan vurdering af alternative energiforsyningssystemer altid bør ske i områder, som i Danmark pt. er pålagt tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning (fjernvarme og naturgas), idet varmepumper ofte udgør et fordelagtigt alternativ i disse områder.

Udvidelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne i forbindelse med større renoveringer af den eksisterende bygningsmasse til også at gælde bygninger under 1.000 m² (forslagets artikel 7)

Dansk Energi støtter forslaget om at fjerne den eksisterende nedre grænse på 1.000 m² og lægger herved vægt på, at bygninger under 1.000 m² udgør en stor del af bygningsmassen, og at omkostningerne ved energieffektiviseringer i forbindelse med renoveringer vil være lavere end ved forceret udskiftning. Dansk Fjernvarme finder det ligeledes positivt at fjerne 1.000 m² grænsen og mener, at det er den rette vej at gå, selvom bestemmelse formentlig kan blive svær at håndhæve i praksis. Tekniq finder, at forslagene, der drejer sig om bygningsrenovering, er særdeles nyttige.

Indførelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for tekniske bygningsinstallationer i bygninger (forslagets artikel 8)

Dansk Energi støtter dette forslag om mindstekrav til den energimæssig ydeevne ved installation af såvel nye som udskiftning eller større moderniseringer af eksisterende tekniske bygningsinstallationer. Dansk Energi finder herudover, at det ville være væsentligt at tilføje et krav om eftersyn med henblik på at sikre, at anlægget er korrekt installeret og justeret, da der er store besparelser at hente ved en korrekt drift af anlæggene. Dansk Energi oplyser endvidere, at foreningen sammen med producenter i flere år har arbejdet på at udvikle positivlister over de mest optimale produkter af denne karakter og peger på, at opstilling af mindstekrav til energimæssig ydeevne ved installation vil være med til at fremme denne udvikling. Dansk Fjernvarme foreslår, at der også indføres komponentkrav til fjernvarmeunits. DEBRA og EOF støtter ligeledes forslaget, som de finder, vil sikre optimal drift af anlæggene uden at brugeren samtidigt pålægges unødige omkostninger. Foreningerne ønsker dog en præcisering af forslagets stykke 2, således at det heraf fremgår, at energiprodukter (f.eks. kedler) skal have eftervist deres energimæssige ydeevne ved installationen i form af en afleveringsforretning (commissioning), der dokumenterer optimal justering af produktet i forhold til den tekniske bygningsinstallations opbygning og anvendelse (f.eks. temperatursæt, flow, automatikindstillinger mv.). Dette bør også gælde for små anlæg. Tekniq savner en præcisering af om fjernvarme systemer er omhandlet af de anførte krav.

Fremme af bygninger med lav eller ingen CO₂-udledning og lavt eller intet forbrug af primærenergi (foreslået artikel 9)

Dansk Energi støtter forslaget om, at landene skal fremme udbredelsen af nul, lav og plus huse. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer finder ligeledes, at det er vigtigt med en stramning på dette område, men anfører, at det i teksten bør tydeliggøres, at individuelle vedvarende energiløsninger ikke skal fremmes i tilfælde, hvor det er mere effektivt med kollektive løsninger. Det understreges ligeledes, at direktivets tekst bør sikre medlemsstaternes fleksibilitet til at vælge de løsninger, som understøtter opfyldelse af både nationale og europæiske energispareforpligtelser på den mest samfundsøkonomiske måde. FRI støtter forslaget, men finder det ønskeligt, om Kommissionen allerede nu melder ud med de første retningslinjer for og definitioner på, hvad der ligger i "ingen CO₂-udledning" og "intet forbrug af primær energi", da dette er af aktuel relevans for byggebranchen. Det bør således allerede nu afklares, om der skal anlægges der alene er tale om den udledning og det forbrug, som kræves til opførelsen af den pågældende bygning eller om der tillige skal tages højde for bygningens levetid, drift, herunder vedligeholdelse og eventuelle ombygninger, og endelige nedrivning.

Energimærkninger / Energiattester (forslagets artikel 10)

Dansk Energi er positive over for en øget synliggørelse af energimærket, men anser det for tvivlsomt om de foreslåede ændringer er tilstrækkelige til at sikre energimærkningsordningens omkostningseffektivitet og henviser i denne forbindelse til, at energimærkning ikke i sig selv medfører energibesparelser, men skal følges op af supplerende virkemidler. Blandt andet på baggrund af de erfaringer, som Danmark har gjort på området, ser Dansk Energi derfor gerne, at forslaget kommer til at indeholde flere tiltag/initiativer, der sikrer fokus på realiseringsdelen frem for på registreringen af energibesparelserne (attesten). Det anbefales endvidere, at EU iværksætter en undersøgelse af effekten af energimærket i EU's medlemslande. DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer anser det ligeledes for fornuftigt at udvide energiattesternes rolle i direktivet, og herunder at sikre dets håndhævelse, men fremhæver også, ordningens fremtidige udformning skal besluttes i lyset af de danske erfaringer på området. Dansk Fjernvarme tilslutter sig, at der i energiattesten skal oplyses om bygningens brug af primær energi.

Udvidelse af de regelmæssige eftersyn fra kedelanlæg til hele varmeanlæg (forslagets artikel 13)

I relation til kommissionens forslag om udvidelse af de regelmæssige eftersyn til fra som nu kun at omfatte kedlen til at omfatte hele varmeanlægget anfører DEBRA og EOF, at dette, for eksempel i parcelhuse og lignende med radiatoranlæg, efter deres opfattelse kun vil påpege marginale energibesparelser, som ikke står mål med ressourceindsatsen og omkostningerne. Den energimæssige stand af varmeanlæg forandres ikke væsentligt over år og en gentagelse af eftersynet vil derfor heller ikke give megen mening.. Eftersyn på kedlen alene kan således identificere måske 95 % af de mulige, rentable energibesparelser på det samlede varmeanlæg for en indsats på under det halve i forhold til et totalt eftersyn. De sidste 5% mulige energibesparelser vil kunne hentes hjem i forbindelse med boligejerens beslutning om at udskifte en gammel kedel. Dansk Energi støtter forslaget om, at der skal ske regelmæssige eftersyn af varme- og klimaanlæg.

TEKNIQ anfører, at såfremt der gennemføres regelmæssige eftersyn af varmeanlæg med en nominel nytteeffekt på over 20 kW, bør dette eftersyn omfatte en vurdering af kedlens effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov.

For så vidt angår eftersyn af gaskedler på mellem 20 og 100 kW, som ikke for tiden er undergivet denne forpligtelse, anfører DEBRA og EOF, at et regelmæssigt eftersyn af gaskedler ikke har den store effekt på kedlens driftsforhold energimæssigt set. Men en energiteknologisk vurdering af gaskedler efter en årrække, hvor mere energieffektiv teknologi kan være et rentabelt alternativ, kan have et formål.

Med hensyn til den foreslåede udvidelse af eftersynet for så vidt angår varmeanlæg med kedler på mere end 100 kW, anfører DEBRA og EOF, at dette eftersyn i praksis allerede er dækket ind via den regelmæssige energimærkning af bygninger over 1000 m².

Både Dansk Fjernvarme, DEBRA og EOF påpeger, at forslaget betragtnings om, at regelmæssige eftersyn, der kan sikre korrekt indstilling og dermed miljømæssig, sikkerhedsmæssig og energimæssig optimal ydelse, efter disse foreningers opfattelse bør operationaliseres i den foreslåede artikel 13, således, at eftersynet specifikt kommer til at omfatte denne service.

Dansk Fjernvarme: anfører, at formuleringen “..efterse varme og –klimaanlæg..” efter foreningens opfattelse i en dansk kontekst næppe vil kunne tolkes som ikke omfattende en fjernvarmeinstallation. Men formuleringen i den engelske udgave: “..entire heating and air-conditioning system..” kan, ifølge udenlandske fjernvarmeforeninger, tolkes som ikke at omfatte f.eks. en fjernvarmeunit men kun radiatorsystemer. Danmark bør efter foreningens opfattelse tilstræbe, at definitionen af varmeanlæg i artikel 2 afgrænses til omfattende alle dele til brug for opvarmningen af bygninger, herunder dele til udnyttelse af fjernvarme og fjernkøling, og at eftersyn følgelig kommer til at omfatte alle dele af varmeanlæg til udnyttelse af fjernvarme og fjernkøling. Tekniq tilslutter sig disse betragtninger.

Eftersyn af klimaanlæg (forslagets artikel 14)

Dansk Energi støtter forslaget om, at der skal ske eftersyn af klimaanlæg. Tekniq savner en begrundelse for, hvorfor bygningens varmebehov ikke skal indgå i vurderingen af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering.

Det offentlige skal gå foran (blandt andet forslaget artikel 9 og artikel 12)

BAT-Kartellet, FRI og Dansk Energi støtter forslaget om, at det offentlige pålægges en forpligtelse til at gå foran som et godt eksempel gennem at være underlagt strengere krav og kortere tidsfrister. Dansk Energi fremhæver dog, at såfremt det skal lykkes har erfaringerne fra

Danmark vist, at der skal afsættes særlige ressourcer til det, for eksempel hvis det offentlige skal realisere alle energibesparelser med en tilbagebetalingstid på op til 5 år.

Incitamentter til at fremme energibesparelser

Dansk Energi anfører, at der er behov for fokus på alternative motivationsfremmende foranstaltninger, da regler sjældent i sig selv motiverer til energibesparelser; specielt ikke i forhold til eksisterende bygninger. Derfor finder foreningen Parlamentets forslag om, at medlemslandene skal anvende finansielle og økonomiske tiltag for at fremme gennemførelsen af energibesparelser i bygninger interessant.

Oplysning (forslagets artikel 19)

Realkreditforeningen anfører, at der samtidigt med omarbejdelsens vedtagelse bør overvejes en informationsmæssig indsats med oplysning om de økonomiske incitamentter til at energiop-timere bygninger - samt hvad der kræves af investeringer, og om der er støttemuligheder.

Sanktioner (forslagets artikel 22)

Energimesteren ApS opfordrer til, at lovgivningen sikrer, at kravet om energimærkning kan håndhæves.

Administrative byrder

Dansk Energi advarer mod, at rammerne for tiltagene bliver for administrativt tunge og dermed svære og ugennemskuelige at gennemføre i såvel lovgivning som praksis. Domstolsstyrelsen finder det på det foreliggende grundlag vanskeligt at vurdere, hvilke økonomiske konsekvenser ændringerne af direktivet vil få for domstolene men forventer, at ændringerne vil kunne medføre merudgifter for domstolene. Realkreditforeningen anbefaler overordnet, at man gennemfører de politiske initiativer på et administrerbart niveau, sådan at initiativerne ikke drukner i bureaukrati, der skaber træghed og uvilje mod ordningerne.

Notatet har været i skriftlig høring i Klima- og Energipolitisk Specialudvalg med frist den 11. marts. Specialudvalget havde følgende kommentarer:

Dansk Energi støtter overordnet forslaget om at tydeliggøre og skærpe bygningsdirektivet, så der sikres klarhed og omkostningseffektivitet i direktivet. Godt med skærpede krav til bygningers ydeevne, men væsentligt at sikre omkostningseffektivitet i de anvendte virkemidler. Derfor også nødvendigt med analyser af de foreslåede ændringer. Også væsentligt ift. udvidelsen af kravet om eftersyn af varme anlæg, at det bliver dokumenteret, at det giver en positiv effekt ift. at sikre opnåelse af direktivets målsætning om reduktion af CO₂-udslippet. Flere administrative byrder bør undgås. Dansk Energi tvivler meget på, om mærkningsordningen for bygninger vil være et omkostningseffektivt virkemiddel, selv med de foreslåede ændringer. Behov for fokus på realiseringsdelen frem for registrering af energibesparelserne.

Energinet.dk bemærker, at det bør overvejes, hvordan det kan indgå som en del af direktivet, at der i fremtiden vil være overskydende el og varme fra bygninger med vedvarende energianlæg, som vil kunne leveres til det offentlige forsyningsnet. Dette vil skabe en bedre drifts-, samfunds- og energiøkonomi.

Energi- og Olieforum støtter regeringen i, at der skal sikres fleksibilitet for supplerende eller brug af andre tiltag i den enkelte medlemsstats metoder for at nå målene i direktivet. Derud-

over bør kravet om eftersyn af varmeanlæg ikke udvides, før den positive effekt af eftersyne-
ne er dokumenteret.

Dansk Fjernvarme mener, at bestemmelserne om eftersyn af kedel/varme- og klimaanlæg og-
så bør omfatte fjernvarmeanlæg. Det er Dansk Fjernvarmes erfaring, at det kan svare sig med
et regelmæssigt eftersyn af varmeanlægget, og det bør derfor medtages i direktivet.

WWF finder, at en ambitiøs fornyelse af bygningsdirektivet rummer store energibesparelses-
muligheder. WWF ønsker, at der bliver arbejdet for en opstramning af direktivet, således at
nul energibygninger gøres til konstruktionsstandard fra 2015, samt at gøres obligatorisk for
offentlige instanser at følge anbefalingerne optegnet i energimærkningsordningerne for offent-
lige bygninger. Derudover skal håndhævelsen og monitoringen af implementeringen af direk-
tivet styrkes.

DI, DI Energibranchen og DI Byggematerialer fremhæver, at det er vigtigt at fremme en om-
kostningseffektiv og bæredygtig forbedring af bygningernes samlede energimæssige ydeevne
inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse. Derfor støttes revisionen af direk-
tivet overordnet. Det er vigtigt med stramningen af direktivet til at omfatte fremme af lav eller
nul energibygninger, men det bør tydeliggøres, at individuelle energiløsninger ikke skal
fremmes i tilfælde, hvor det er mere effektivt med kollektive løsninger. Fornuftigt at udvide
energiattesternes rolle i direktivet, men stramningen bør tage højde for resultaterne af den
danske evaluering af energispareindsatsen. Benchmarking værktøjer til sammenligning af
mindstekrav kan støttes, men bør ikke føre til flere administrative byrder.

KL finder, at en ændring af bygningsdirektivet er ét af de væsentligste områder, hvor kom-
munerne kan give et værdifuldt bidrag til løsning af klimaudfordringerne pga. det betydelige
energibesparelspotentiale, der findes i kommunernes bygningsmasse. Fokus bør dog også
bredes ud til at se på spørgsmålet om energiforsyning, når den eksisterende bygningsmasse
renoveres og i forbindelse med nybyggeri. Det bemærkes, at det ikke fremgår specifikt af
rammenotatet, hvilke forventninger der er til de økonomiske konsekvenser for kommunerne.
Endelig er det ifm. gennemførelsen af direktivet afgørende at sikre passende finansiering og
funktionel og effektiv brug af de menneskelige ressourcer.

Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), Landsforeningen for Økologisk Byggeri
(LØB) og INFORSE-Europe er enig i, at højere krav til energieffektivitet af bygninger er en
god og omkostningseffektiv måde at nå energi- og klimamål. Derfor støttes revisionen af
bygningsdirektivet. Organisationerne er dog imod forslaget om, at varmepumper ubetinget
skal overvejes som forsyning for alle bygninger. Organisationerne kan støtte, at energimærk-
ningen suppleres med obligatoriske anbefalinger, angivelse af energiklasse (A-G) ved annon-
cering af boliger, regelmæssigt eftersyn af kedel og varme/klimaanlæg, fx hvert 5 år, sam-
menligning af nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne i bygninger samt ensartede
regler for vurdering heraf og udvidelsen af energimærkeomfattede bygninger. Godt med til-
skyndelse til fremme af lav eller nul energibygninger med landsdækkende planer, og at den
offentlige sektor bør gå forrest som det gode eksempel. Vedtagelsen bør ske hurtigt og ikke
forsinkes af nærmere analyser af de administrative byrder. Endelig foreslår organisationerne,
at der i EU-regi iværksættes et arbejde med at supplere krav til driftsenergi med andre miljø-
krav til bygninger, herunder krav til byggematerialer og byggeri. Dette vil evt. kunne indgå i
en senere udvidelse af direktivet.

Notatet har været drøftet i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 14. maj 2009. Følgende bemærkninger fremkom.

Landbrugsraadet støttede grundlæggende forslaget, men fandt at der dels var behov for præcisering af det omkostningseffektive, dels af hvorledes Kommissionen forestiller sig at udarbejde en fælles metode til sammenligning på tværs af landegrænserne. Forslaget virkede forholdsvis bureaukratisk.

Det Økologiske Råd (DØR) bemærkede; at man støttede en udvidelse af direktivet til at omfatte alle bygninger. Med hensyn til eftersynsordningen for kedel- og varmeanlæg ønskede man, at dette skulle inkludere partikelemissioner og emissionskontrol. Dette vil især have betydning, hvis biomassefyret bliver omfattet af eftersynene. Herudover ønskede man, at fast udendørs belysning medregnes ved vurderingen af en bygnings energimæssige ydeevne. Man mente, at den danske vægtning af el burde fastholdes med en faktor 2,5.

Vindmølleindustrien tilsluttede sig DØR's synspunkter, var dog ambivalente i forhold til vægtningen af el med en faktor 2,5.

Energi- og olieforum var enig med DØR og ønskede også emissioner inddraget. Undrede sig over, at biomasseanlæg var fritaget for eftersyn.

Dansk Fjernvarme mente, at det særligt ift. huse opvarmet med fjernvarme var vigtigt med interne kontrolsystemer i bygningerne og at det bør præciseres, at disse er omfattet af kravet om eftersyn.

Greenpeace støttede DØR's synspunkt. Greenpeace var imod, at forslaget ubetinget kræver en vurdering af varmepumper som alternativ energikilde ved i alle bygninger, og ikke giver mulighed for undtagelse i områder med for eksempel fjernvarme.

Notatet har senest været drøftet i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 21. september 2009. Følgende bemærkninger fremkom.

Dansk Energi mente, at 2.5-faktoren burde ændres, da den forhindrede VE-målopfyldelsen, og formuleringen under den danske holdning burde derfor nuanceres.

Det Økologiske Råd udtrykte tilfredshed med 2.5-faktoren. I forhold til direktivforslaget var der tre afgørende problemer. For det første burde det præciseres, at der var tale om omkostningsoptimale minimumsniveauer, og ikke maksimumsniveauer. Derudover var der tale om en gammel opfattelse af omkostningseffektivitet. Den foreslåede metode burde udbygges med yderligere parametre, herunder fx de positive effekter på sundheden. For det andet mangler forslaget virkemidler for de nationale mål, der skal sættes i relation til lavenergibyggeri. For det tredje mente man, at det skulle være obligatorisk at sætte komponentkrav i forbindelse med såvel små som store renoveringer, da dette vil sikre den største effekt..

WWF støttede Det Økologiske Råd, og mente, at vendingen "overordnede retningslinjer" i forbindelse med lavenergi i eksisterende bygninger var en vag formulering, hvilket burde præciseres nærmere.

Greenpeace spurgte til betydningen af ”højeffektive” vedvarende energiløsninger.

Dansk Fjernvarme mente, at ”net zero buildings” burde suppleres med et fokus på ”net zero districts”, eftersom det var både mere effektivt og økonomisk fornuftigt, når flere kunne trække på et fælles system.

Det Økologiske Råd var enig i, at der burde være tale om ”net zero districts”.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkommen, da det indeholder et bredspektret og styrket fokus på energieffektivitet. Regeringen er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at fremme en omkostningseffektiv og bæredygtig forbedring af bygningernes samlede energimæssige ydeevne inden for opførelse og anvendelse af EU's bygningsmasse. Regeringen arbejder derfor i forhandlingerne for at bevare et højt ambitionsniveau, således at der sker en reel styrkelse af direktivet.

De fleste af de spørgsmål, som Kommissionen har taget op i forslaget til omarbejdningen er relevante og afspejler et behov for en afklaring og opstramning af direktivet på flere områder. Forslagene fra Kommissionen ligger i meget vidt omfang på linje med den politik, som forligsparterne nåede til enighed om ved aftalen af 10. juni 2005 om den fremtidige energispareindsats, som sidenhen er udviklet i national lovgivning og i den netop forelagte strategi for energibesparelser i bygninger, og som regeringen også hidtil har promoveret i EU-regi.

Regeringen støtter derfor overordnet Kommissionens forslag til omarbejdning af bygningsdirektivet, således at dette tydeliggøres og skærpes med henblik på at sikre disse mål. Samtidigt arbejder regeringen for, at en omarbejdning ikke modvirker behovet for mulighed for national differentiering og fleksibilitet ved implementeringen. Regeringen støtter ligeledes de fleste justeringer, der er foretaget undervejs i de hidtidige forhandlinger.

Det er positivt, at de fælles krav, der er til metode og fastsættelse af de nationale krav til den energimæssige ydeevne, udvides og skærpes som foreslået af Kommissionen. Det er i overensstemmelse med den danske holdning, at man arbejder for en gradvis og målrettet udvidelse af kravene hertil i relation til såvel nye som eksisterende bygninger.

Ifølge forslaget justeres den metode, som medlemsstaterne skal anvende til beregning af bygningers energimæssige ydeevne på nationalt plan, og dette element er dermed en del af den implementering, der skal finde sted på nationalt niveau. Det indgår i regeringens nationale strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger at bevare en vægtning af el med en faktor 2,5.

Regeringen støtter Kommissionens oprindelige forslag om indførelse af en forpligtende metode til beregning af omkostningsoptimale og omkostningseffektive minimumsniveauer for bygningers energimæssige ydeevne. Bygninger står for 40 % af energiforbruget og CO₂-udslippet i EU, og hvis den nødvendige grad af reduktioner på disse områder skal nås er det derfor af afgørende betydning, at der på fællesskabsplan fastsættes bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til løbende at justere deres nationale minimumskrav, således at en opti-

mering af bygningernes energimæssige ydeevne sikres. Regeringen er derfor kritisk over for den modifikation, der er resultatet af de hidtidige forhandlinger i Rådet.

Regeringen støtter generelt de forslag til stramninger og justeringer, som vedrører bygningers *energimæssige ydeevne* som sådan, herunder fjernelsen af 1.000 m² tærsklen i forbindelse med krav, der stilles til nybyggeri og i forbindelse med renoveringer.

Regeringen kan blandt andet støtte fjernelsen af grænsen på 1000 m² for fastsættelse af krav til den energimæssige ydeevne i forbindelse med større renoveringer i og med det fortsat vil være muligt at opfylde på komponentniveau, hvilket er blevet yderligere præciseret i det seneste udkast og i overensstemmelse med den nationale strategi, hvor muligheden for at stille krav til komponenter er af central betydning. Europa-Parlamentet har i sit ændringsforslag skærpet fokus på inddragelse af energi fra vedvarende energikilder, blandt andet som parameter i forbindelse med større renoveringer af eksisterende bygninger. Regeringens strategi har et lignende fokus og regeringen kan støtte en bestemmelse om, at staterne skal opmuntre til inddragelsen af højeffektive vedvarende energi-løsninger i forbindelse med større renoveringer.

Regeringen støtter ligeledes forslaget om minimumskrav til de tekniske installationer i bygninger. Regeringen finder det vigtigt, at der er mulighed for nationalt at stille strengere krav til de elementer, der benyttes i installationer af denne karakter, selv hvor der måtte være tale om produkter, der isoleret set er omfattet af EU-standarder. Dette vil sikre den fleksibilitet, der på grund af geografiske og klimatiske forhold kan være nødvendig.

Regeringen støtter forslaget om at medlemsstaterne nationalt fastsætter mål for nye lavenergi-bygninger. Det er allerede et vigtigt element i regeringens politik at fastsætte ambitiøse mål på dette område og strategien har allerede defineret mål, der betyder, at nye bygninger i 2020 vil have et energiforbrug, der er på højst 25 % af det, det er i dag. Regeringens langsigtede vision er udviklingen af plusenergihuse, som på årsbasis producerer mere energi end de forbruger. Regeringen kan derfor støtte flere af de elementer, der ligger bag Europa-Parlamentets forslag om mål for såkaldt energineutrale bygninger (net zero buildings), ligesom regeringen finder, at der bør tænkes på net zero distrikter og den effekt, som det kollektive samarbejde kan bidrage med.

Regeringen kan ligeledes støtte formålet bag Kommissionens forslag om at sætte mål for lavenergi i eksisterende bygninger. En omkostningseffektiv omdannelse af eksisterende bygninger er imidlertid fortsat meget kompliceret. Regeringen nærer dog et klart ønske om, at der bliver taget fat på spørgsmålet om eksisterende bygninger, som jo udgør langt hovedparten af bygninger, nemlig 99 % af bygningsmassen. Regeringen støtter derfor de overordnede linjer i den foreliggende revision af forslaget, der forpligter landene til at arbejde videre med dette spørgsmål.

Regeringen støtter de igangværende forsøg på at finde det nødvendige kompromis mellem Parlamentet og Rådet vedrørende finansielle og fiskale incitamenter med henblik på at fremme energibesparelser i bygninger. Dette skal ske under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes ret til at fastsætte skatter og afgifter.

Regeringens generelle holdning til forslagene til ændring af direktivets bestemmelser vedr. *energimærkning* er, at omkostningskrævende stramninger af direktivet, der ikke i sig selv bidrager til at ordningerne får større effektivitet, skal så vidt muligt undgås. I stedet for bør medlemslandenes fokus være rettet på at effektivisere de allerede eksisterende ordninger, hvorfor regeringen blandt andet støtter de forslag, der skærper kravene til indholdet af energimærkningerne, styrker anbefalingernes rolle og stiller krav om tilsyn med mærkningernes kvalitet.

Regeringen er skeptisk over for de foreslåede stramninger af eftersynsordningerne for *kedel- og varmeanlæg*, inden effekten af de eksisterende ordninger og krav er godtgjort. Det er endelig regeringens holdning af forslaget ikke må medføre unødige administrative byrder.

Regeringen er desuden skeptisk over for Kommissionens forslag om obligatoriske sanktioner. Regeringen finder, at bestemmelsen skal være valgfri, så medlemsstaterne fortsat gives mulighed for at sikre håndhævelse gennem brug af alternative midler og incitament.

Regeringen støtter Kommissionens forslag, der understreger det offentliges centrale rolle og fastholder den væsentlige merværdi, der ligger i at det offentlige går foran med henblik på at fremme energibesparelser i bygninger. Dette gælder eksempelvis på området for lavenergi-bygninger.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande udtrykte sig indledningsvist overordnet positive over for forslaget og støttede dets generelle linje. De foreløbige forhandlinger har imidlertid vist stor uenighed internt i Rådet om, hvor langt man er parat til at gå, specielt i forhold til Kommissionens forslag om udvikling og brug af en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne og til anbefalingernes rolle i energimærkningsordningen. I forhold til Europa-Parlamentets forslag er der tilsvarende modstand mod de på flere områder endnu mere ambitiøse forslag. Der er ligeledes et generelt forbehold over for Parlamentets forslag om finansielle og fiskale incitament, som for mange lande står for en klar overskridelse af subsidiaritetsprincippet. En del lande har endelig udtrykt bekymring for øgede statsfinansielle og administrative byrder.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 4. juni, forud for rådsmødet (energi) den 12. juni 2009. Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 25. februar 2009.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet) (energimærkningsdirektivet)

KOM(2008)778 af 21.11.2008

1. Resumé

Kommissionen har den 21. november 2008 fremsat forslag til omarbejdning af energimærkningsdirektivet. Forslaget indebærer en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte energirelaterede produkter og indeholder desuden skærpede bestemmelser vedr. kontrol og håndhævelse. Herudover indeholder forslaget krav til offentlige indkøb om overholdelse af minimumspræstationskrav, som vil blive fastsat i de gennemførelsesforanstaltninger, som medtages i medfør af direktivet.

Forslaget var på dagsordenen med henblik på formandskabets fremlæggelse af fremskridtsrapport på Rådsmøde (energi) den 12. juni 2009. Forslaget forventes diskuteret på trialogmøder i løbet af efteråret 2009 med henblik på opnåelse af politisk enighed på Rådsmødet(energi) den 7. december 2009.

2. Baggrund

Kommissionen har den 21. november 2008 fremlagt et forslag til et omarbejdet rammedirektiv, som tager udgangspunkt i det eksisterende rammedirektiv for energimærkning af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug. Omarbejdningen medfører primært, at direktivets anvendelsesområde udvides til at omfatte energirelaterede produkter og dermed bringes i overensstemmelse med forslaget til den ændring af Eco-designdirektivet, som blev vedtaget i juni 2009.

Det omarbejdede rammedirektiv for energimærkning indgår i øvrigt som et element i Kommissionens forslag til en handlingsplan for bæredygtig produktion, bæredygtigt forbrug og bæredygtig industripolitik, som blev fremsat den 16. juli 2008 KOM(2008)397. Formålet med handlingsplanen er i EU og på internationalt plan i øvrigt at fremme bæredygtigt forbrug og produktion samt støtte bæredygtige produktionspolitikker.

Dette notat omhandler alene omarbejdningen af energimærkningsdirektivet.

3. Hjemmelsgrundlag

Rammedirektivet, der foreslås ændret, har hjemmel i artikel 95 (indre marked) og vedtages efter proceduren i EF-traktatens artikel 251 om kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen.

4. Nærhedsprincippet

Hvis det overlades til de enkelte medlemslande at fastsætte obligatoriske nationale mærkningsordninger for produkter, vil der ifølge Kommissionen være risiko for forskelligartede nationale bestemmelser og procedurer, som ikke stemmer overens på tværs af landegrænserne inden for EU. Dette vil skabe barrierer for varernes frie bevægelse indenfor Fællesskabet og skabe unødige omkostninger for erhvervslivet.

Handling på fællesskabsniveau er derfor den bedste måde at opnå forslagets mål, hvis det skal sikres, at kravene til de markedsførte produkter er de samme i alle medlemslande. Derved vil

den frie bevægelighed af varer inden for Fællesskabet også blive sikret. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør tiltag for energirelaterede produkter derfor gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Formål og indhold

Formålet med omarbejdningen er at udvide den gruppe af produkter, som omfattes af fælles-europæiske bestemmelser i henhold til rammedirektivet. Herved tilbydes slutbrugeren et bredere sortiment af produkter, hvor der via obligatorisk mærkning gives information om produkternes energiforbrug mv. Dette gør det muligt at anvende energieffektiviteten som en beslutningsparameter ved indkøb. Herved kan forbrugerne, der efterspørger energieffektive produkter, sikres et mere oplyst valg.

Ændringen indebærer, at dækningsområdet ændres fra alene at være husholdningsapparater til at være energirelaterede produkter. Energirelaterede produkter omfatter husholdningsapparater, andre energiforbrugende produkter samt produkter, som ikke forbruger energi, men som, når de anvendes, har betydning for energiforbruget. Som eksempel på ikke-energiforbrugende produkter, der kan omfattes af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til det ændrede direktiv, nævner Kommissionen vinduer. Anvendelsesområdet kommer hermed til at omfatte både husholdnings-, handels- og industrisektoren.

Ligesom det er tilfældet i Eco-designdirektivet, er transportmidler undtaget i ændringsforslaget, fordi deres energieffektivitet og miljøbelastning reguleres gennem andre EU-initiativer.

Forslaget fastsætter medlemslandenes ansvarsområder, og der indsættes nye bestemmelser om kontrol med efterlevelse af direktivet. Håndhævelse af direktivet forstærkes, og der indsættes bestemmelser om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemslandene. Desuden forpligtes medlemslandene til hvert 2. år at rapportere deres indsats for håndhævelse til Kommissionen. Dette svarer til de bestemmelser, som er indeholdt i Eco-designdirektivet.

Forslaget indeholder desuden en bestemmelse om, at offentlige indkøbere ikke må indkøbe produkter, som ikke opfylder de minimumspræstationskrav, der fastsættes i gennemførelsesforanstaltningen for den pågældende produktgruppe, ligesom medlemslandene ikke må indføre (økonomiske) incitamenter til indkøb af produkter, som ikke opfylder kravene. Hvis der gøres brug af incitamenter indenfor rammerne af direktivet, er det i formandskabets seneste forslag blevet præciseret, at disse ikke skal omfatte skatter og fiskale virkemidler.

For at gøre lovgivningen mere smidig ændres det gældende direktiv således, at gennemførelsesforanstaltningerne ikke behøver at være direktiver, men også kan være forordninger eller kommissionsbeslutninger.

Selve udformningen af energimærket er blevet inddraget i forhandlingerne om direktivet. Kommissionen skal i september fremlægge en undersøgelse af forbrugernes forståelse af forskellige forslag til layout.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-parlamentet førstebehandlede forslaget den 5. maj 2009 på sin plenarforsamling. Direktivet blev vedtaget med et stort flertal. Europa-parlamentet vedtog følgende væsentlige ændringsforslag:

- For at sikre bevarelsen af den eksisterende A-G skala er en række ændringer og tilføjelser til Kommissionens forslag foretaget.
 - I de indledende betragtningerne til direktivet er det tilføjet, at den nuværende energietikets layout bør bibeholdes for at sikre en letforståelig og genkendelig information for forbrugerne.
 - En revisionsklausul er indført som fastsætter at Kommissionen er ansvarlig for en regelmæssig og tilbagevendende revision af den energiklassificering, der er oplyst på etiketten.
 - Senest seks måneder efter direktivets ikrafttræden skal direktivets bestemmelser om energietikettens udformning, klasser eller andet indehold også gælde for de gennemførelsesforanstaltninger, der allerede er vedtaget og er gældende.
 - I de enkelte gennemførelsesforanstaltninger skal være angivet, at etiketten skal være synlig og læselig, og at de vigtigste elementer i den nuværende etiket (den lukkede A-G skala) som grundlag skal bibeholdes. Etiketten skal også angive en gyldighedsperiode på mindst tre år og højst fem år, hvor der skal tages stilling til, hvor hurtigt produktets teknologi udvikler sig. Etiketten skal endvidere oplyse datoen for den næstkommende revision.
 - Kommissionen skal inden 2010 foretage en undersøgelse af, hvorvidt etiketten også bør oplyse om hvorledes produktet påvirker betydelige energi- og andre væsentlige ressourcer gennem dets livscyklus.
- En række øvrige tilføjelser er lavet til de indledende betragtninger til direktivet. Det præciseres, at det nuværende direktiv udvides til at omfatte andre produkter, herunder *byggevarer*, der i anvendelsesfasen direkte eller indirekte påvirker energiforbruget i *betydelig grad*. Byggevarer, som eksempelvis vinduer, bør ifølge parlamentet inddrages under direktivets anvendelsesområde, da bygninger tegner sig for 40 pct. af det samlede energiforbrug i EU. Det vigtigt at målet at om 20 procents energibesparelser inden 2020 gøres retsligt bindende og at det fremlægges forslag til gennemførelsesforanstaltninger herom for at sikre, at målet nås.
 - Direktivets anvendelsesområde præciseres ved eksplicit at nævne byggevarer i artikel 1's tekst.
 - En række nye definitioner er tilføjet ("byggevarer", "direkte påvirkning", "indirekte påvirkning" og "slutforbruger"), og der er foretaget yderligere præciseringer og tilføjelser til flere af de definitioner, som Kommissionen har foreslået.
 - Enhver type af reklame skal indeholde oplysninger om produktets energimærkning.
 - Det er præciseret, at incitamenter eksempelvis kan omfatte skattefradrag både for slutbrugere der benytter yderst energieffektive produkter og for virksomheder der producerer og afsætter sådanne produkter. Det er nævnt, at Medlemsstaternes incitamenter skal være hensigtsmæssige og effektive.
 - I forhold til sanktioner er det tilføjet, at medlemsstaterne træffer nødvendige foranstaltninger til en bedre retslig beskyttelse mod uberettiget brug af mærkning.

7. Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Forslaget medfører, at lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget skal ændres, således at den ikke kun omfatter husholdningsapparater, men udvides til at omfatte energirelaterede produkter.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet og beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Det nuværende energimærkningsdirektiv omfatter 7 produktgrupper. Principielt er der ingen øvre grænse for hvor mange produktgrupper, der kan defineres som energirelaterede, men på det foreliggende grundlag forventes antallet i praksis at blive mellem 20 og 30. Heraf vil det kun være relevant at udarbejde energimærkekrav for en del af produktgrupperne. Det anslås, at denne andel vil være mellem to tredjedele og tre fjerdedele af det samlede antal. Gennemførelsesforanstaltningerne vil for hvert enkelt produktgruppe medføre øget aktiviteter for myndighederne ved fastsættelse af mærkningskrav samt markedsovervågning og -kontrol af overholdelse af de fastsatte krav. Der vil desuden være behov for information om mærkningsordningen både overfor producenter, detailhandel og forbrugere.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget sætter alene rammerne for, hvordan der efterfølgende kan udstedes gennemførelsesforanstaltninger i form af krav om mærkning og oplysning om produkters energi- og ressourceforbrug for energirelaterede produkter, som har betydning for energiforbruget, når de anvendes.

Faktiske samfundsøkonomiske konsekvenser kan først vurderes i forbindelse med konkrete gennemførelsesforanstaltninger.

Erhvervsmæssige og administrative konsekvenser for virksomhederne

Producenter af energirelaterede produkter, der vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til forslaget, skal sikre, at deres produkter overholder forslagets bestemmelser, samt dokumentere dette. Det vil betyde administrative byrder for disse producenter. Byrdernes omfang vil imidlertid afhænge af udformningen af gennemførelsesforanstaltningerne.

Konsekvenser for miljø og beskyttelsesniveau

Kommissionens konsekvensanalyse viser, at forslaget, forudsat der efterfølgende vedtages gennemførelsesforanstaltninger, vil medføre reduktioner i energiforbruget for de produkter, der vedtages gennemførelsesforanstaltninger for. Kommissionen vurderer, at besparelserne, som kan opnås med det udvidede anvendelsesområde kan beløbe sig til en reduktion i CO₂-emissionen på 78 mio. ton i 2020 for hele EU. Det vil have en positiv indvirkning på miljøet og beskyttelsesniveauet både i Danmark og i EU som helhed. Der foreligger ikke danske opgørelser af, hvor store energibesparelser energimærkning som selvstændigt virkemiddel har givet anledning til indenfor det eksisterende anvendelsesområde. Det er derfor også vanskeligt at vurdere omfanget af de besparelser, der kan opnås i Danmark ved en udvidelse af energimærkningsdirektivet, idet dette vil afhænge af omfanget og karakteren af de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af det omarbejdede energimærkningsdirektiv.

Konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, sundhed og forbrugerbeskyttelse

Forslaget forventes at være til gavn for forbrugerne, ligesom det vurderes at være til gavn for danske virksomheders konkurrenceevne og derigennem vil have positive konsekvenser for beskæftigelsen.

9. Høring

Forslaget blev sendt i ekstern høring den 10. december 2008 med svarfrist den 8. januar 2009. Der er modtaget høringssvar fra 3F og Advokatrådet, som støtter forslaget og ikke har kommentarer i øvrigt. Desuden er der indkommet høringssvar fra Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri og Forbrugerrådet.

Anvendelsesområde

Dansk Industri fremfører, at alle relevante parter, herunder industrien, bør høres, når det skal fastsættes hvilken type af produkter, der skal mærkes.

Definitioner

Dansk Energi og Dansk Erhverv ønsker at anvendelsesområdet gøres klarere, således at det er lettere at vurdere, om et produkt falder ind under definitionen 'energirelaterede produkter', og om det har tilstrækkeligt forbedringspotentiale til at være omfattet af direktivet. Dansk Erhverv foreslår, at der i direktivet skal være udtømmende produktlister som der lægges op til ved revisionen af RoHS og WEEE direktiverne.

Forbrugerrådet ønsker, at man i direktivet anvender ordet 'forbruger' i stedet for 'slutbruger', da det er forbrugerne, der er de endelige modtagere.

Energimærket og forbrugerinformation

Dansk Industri fremfører, at det bør sikres, at energimærket forbliver enkelt, så forbrugerne ikke mister forståelsen for mærket. Forbrugerrådet argumenterer for, at man skal fastholde A-G skalaen for energimærket, idet denne er velkendt af forbrugeren, og budskabet 'køb A' er klart og nemt at formidle. Samtidig fremfører de, at der skal stilles krav om at de oplysninger der skal være på produkterne i butikken også skal være tilgængelige ved fjernsalg, på internet og i reklamer. Endelig foreslår Forbrugerrådet, at det præciseres, hvor ofte medlemslandene skal afholde oplysningskampagner. Dansk Erhverv henstiller, at det præciseres, at leverandørerne gratis skal stille både etiketter og datablade til rådighed for forhandlerne. Dansk Energi foreslår, at der af etiketten skal fremgå hvor mange år der vil gå, før produktet i omkostninger har brugt lige så meget energi, som det har kostet at købe apparatet og hvor stort stand-by forbruget er i kr. om året ved normal drift.

Offentlige indkøb

Dansk Energi og Dansk Industri støtter, at direktivet indeholder bestemmelser om offentlige indkøb og incitament. Dansk Industri fremhæver, at det offentlige har en klar rolle i at gå foran i implementering af energieffektiviserende foranstaltninger, mens Dansk Energi mener det skal præciseres, at det offentlige er forpligtet til at købe produkter i den bedste kategori.

Administration, overvågning og kontrol

Dansk Industri fremhæver, at energimærkningen skal være så administrativ let at gennemføre som muligt for de involverede parter. Forbrugerrådet foreslår, at det af direktivet skal fremgå eksplicit, at medlemslandene skal gennemføre deciderede produkttests.

CO₂ reduktion

Dansk Energi pointerer, at energibesparelser på længere sigt vil medføre CO₂ besparelser, men at energibesparelserne umiddelbart ikke vil have konsekvenser for CO₂, da elforbruget til de omfattede produktgrupper er omfattet af kvoteordningen. Man skal derfor overfor forbru-

gerne være varsom med at signalere, at de energibesparende produkter vil medføre CO₂ reduktioner.

Specialudvalgshøring den 21. september 2009

Det Økologiske Råd støttede A-G skalaen og understregede, at det var vigtigt at arbejde med dynamikken i skalaen.

Dansk Energi bemærkede, at det af etiketten også bør fremgå hvor mange år der vil gå, før produktet i omkostninger har brugt lige så meget energi, som det har kostet at købe apparatet og hvor stort stand-by forbruget er i kr. om året ved normal drift. Det vil give et meget stærkt signal til slutbrugeren om hvilket produkt der vil kunne betale sig at købe, set ud fra et drifts-synspunkt om skjult energiforbrug. Dansk Energi ønskede desuden at bibeholde A-G skalaen og mente, det burde være "afgørende" under Regeringens holdning. Endelig skulle det offentlige forpligtes til at købe A-mærkede produkter.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkommen. Regeringen er enig med Kommissionen i, at energimærkning er et vigtigt middel til at oplyse slutbrugere om produkters energiforbrug/effektivitet, således at dette kan indgå som en parameter i et kvalificeret valg ved køb af nye produkter.

Regeringen finder, at Kommissionen har valgt en hensigtsmæssig udvidelse af direktivets gyldighedsområde, som er i overensstemmelse med gyldighedsområdet for Eco-designdirektivet. Regeringen lægger vægt på paralleliteten mellem disse to direktiver, således at der for energirelaterede produkter bliver fastsat både minimumseffektivitetsnormer og for de produkter, hvor det er hensigtsmæssigt tillige krav om energimærkning.

Det er endvidere Regeringens holdning, at de gennemførelsesforanstaltninger, som skal udfylde rammedirektivet, primært bør vedtages som forordninger eller beslutninger og ikke direktiver for at sikre samtidig ikrafttrædelse i EU's medlemslande og medvirke til en dynamisk og smidig udvikling af energimærkningssystemet.

Yderligere er Regeringen opmærksom på, at det er væsentligt at give slutbrugerne mulighed for at foretage et kvalificeret valg ved køb af energirelaterede produkter. Det er derfor vigtigt, at der stilles krav om, at alle relevante oplysninger skal være tilgængelige forud for køb.

Videre hilser Regeringen initiativet om at fastsætte rammer for offentlige indkøb og incitamenter, der sikrer omkostningseffektive energibesparelser, velkomment. Samtidig skal det dog sikres, at det fortsat er muligt for medlemsstaterne at fremme innovative teknologier gennem offentligt indkøb.

Med hensyn til udformning af energimærket finder regeringen det vigtigt, at A-G skalaen opretholdes med løbende reskalering, så der løbende sættes højere krav til de bedste klasser, idet Kommissionens forbrugerundersøgelse skal tages i betragtning. Under alle omstændigheder skal det sikres, at energimærket får en udformning, der kommunikerer et enkelt og forståeligt budskab til forbrugerne.

Regeringen er endelig i udgangspunktet positivt indstillet overfor forslag til omarbejdning af rammedirektivet for energimærkning og standardiserede vareoplysninger, således at energirelaterede produkter bliver omfattet.

11. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der har været første og anden gennemgang af forslaget i Rådets arbejdsgruppe for energi, hvor Kommissionen præsenterede forslaget og medlemslandene kom med bemærkninger. Drøftelserne viste, at der overordnet er støtte til forslagets udvidelse af anvendelsesområdet. Dog er der en gruppe af lande, som ønsker en yderligere specificering af udvidelsesområdet. En anden gruppe af medlemsstater har forholdsvis stærke forbehold i forhold til direktivets regulering af offentlige indkøb. En gruppe af lande ønsker, ligesom Europa-Parlamentet, at energimærkets layout fastlægges i rammedirektivet med opretholdelse af A-G skalaen.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. februar 2009. Sagen har tidligere være forelagt udvalget i forud for Rådsmødet (energi) den 12. juni 2009.

Forslag til Rådets forordning om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Det Europæiske Fællesskab og om ophævelse af forordning (EF)736/96

KOM(2009)361 af 16. juli 2009

1. Resumé

Gældende forordning vedrørende medlemslandenes indberetning til Kommissionen om investeringer i el- og gasinfrastruktur strammes op, samtidig med at den administrative byrde ved indberetningen lettes. Indberetningen udvides både med hensyn til omfang og størrelse på indberetningspligtige anlæg og omfatter al infrastruktur af interesse for energiforsynings-sikkerheden og overgangen til en kulstoffattig økonomi.

2. Baggrund

Med henblik på at kunne imødegå problemer med forsyningssikkerheden, reducere klimaændringerne og fastholde konkurrenceevnen, er der behov for at Kommissionen følger situationen vedrørende investeringer i energiinfrastruktur nøje. Den gældende forordning (EF) 736/96, som forpligter medlemslandene til at indberette ny energiinfrastruktur anvendes ikke længere systematisk af Kommissionen, og passer ikke til den seneste udvikling i energisektoren.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat i henhold til art. 284 i traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og art. 187 i traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab. Europa-Parlamentet vil blive hørt.

Forslaget ophæver gældende forordning 736/96 vedrørende indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at Kommissionen og i særdeleshed dens markedsobservatorium for energi vil blive bedre i stand til at følge EU-energisystemets udvikling, set på tværs af sektorerne og på EU-plan og opdage de potentielle problemer, som kan forsinke eller standse investeringsprojekter. At de forskellige delsektorer er indbyrdes forbundne, og at det indre marked eksisterer, betyder at EU-dimensionen bliver mere og mere relevant, hvilket berettiger den rolle, EU-institutionerne og især Kommissionen indtager. En indsats er ifølge Kommissionen på fællesskabsplan den eneste måde, hvorpå potentielle problemer på EU-plan kan opdages.

Regeringen er enig i vigtigheden af at løse problemer med forsyningssikkerheden, reducere klimaændringerne og fastholde konkurrenceevnen, samt at det derfor på europæisk niveau er nødvendigt at følge situationen vedrørende investeringer i energiinfrastruktur nøje. Regeringen finder således, at forslaget overordnet set er i overensstemmelse med nærheds-princippet.

5. Formål og indhold

Det overordnede formål er, at den gældende forordning strammes op, samtidig med at den administrative byrde ved indberetningen lettes. For eksempel ændres indberetningsinterval-lerne fra i dag årligt til fremover hvert andet år ligesom, at medlemsstaterne kan undtages fra

indberetningspligten, hvis Kommissionen allerede modtager tilsvarende oplysninger iht. anden EU-lovgivning.

Medlemsstaterne skal efter at have modtaget indberetninger fra selskaberne indberette oplysninger til Kommissionen om investeringsprojekter. Indberetningen udvides både med hensyn til omfang og nye tærskler og omfatter al infrastruktur af interesse for energiforsynings sikkerheden og overgangen til en kulstoffattig økonomi. For at undgå gentagelse af indberetninger tages der hensyn til eksisterende rapporterings- og overvågningsforpligtelser, forudsat at der gives tilsvarende oplysninger. Indberetningen finder sted hvert andet år, hvilket yderligere vil lette den administrative byrde og bringe pligten på linje med andre relevante bestemmelser. Data og oplysninger kan offentliggøres, undtagen hvis de er forretningsmæssigt følsomme. På basis af de indsamlede data og andre relevante kilder skal Kommissionen regelmæssigt udarbejde analyser af EU-energisystemets fremtidige udvikling set på tværs af sektorerne, så det bliver muligt at konstatere, hvor der kan opstå mangler og problemer, og skabe større gennemsigtighed for markedsaktørerne. Denne løsningsmodel giver et afbalanceret og sammenhængende system.

Forordningen fastsætter ensartede rammer for indberetning til Kommissionen af data og oplysninger om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i sektorerne for råolie, gas, elektricitet, biobrændsler og biobrændstoffer og vedrørende kuldioxid, der produceres i disse sektorer.

Hvert andet år skal medlemsstaterne eller den enhed, de beskikker til denne opgave, indsamle og indberette data og oplysninger om investeringsprojekter vedrørende produktion, transport og oplagring. For at reducere den administrative byrde mest muligt åbnes der mulighed for fleksibilitet på følgende to punkter:

- Virksomhederne har - med mindre medlemsstaterne bestemmer andet - pligt til at give medlemsstaterne eller den kompetente enhed oplysninger om deres investeringsprojekter, herunder nedlukningsprojekter.
- Medlemsstaterne undtages fra indberetningspligten, hvis de allerede giver Kommissionen tilsvarende oplysninger i henhold til EU-lovgivning, der er specifik for energisektoren. Det gælder ligeledes, hvis de organer, der er ansvarlige for planer for udbygning af gas- og elnettene, indsamler de relevante data. I så fald bliver de bedt om at indberette de relevante data til Kommissionen, om nødvendigt ledsaget af medlemsstatens bemærkninger.

Indsamlede data vil markere den overordnede tendens for investeringer i EU-energiinfrastrukturen.

Kommissionen foretager regelmæssigt en tværsektoriel analyse af udviklingen i Fællesskabets energisystems struktur og dets udsigter på grundlag af de indberettede data og oplysninger og eventuelt andre påkrævede specifikke analyser. Det vil give mulighed for at konstatere, hvor der i fremtiden kan opstå huller i efterspørgsel og udbud og hindringer for investering. Med sådanne analyser bliver Kommissionen bedre rustet til at fremme bedste praksis og øge gennemsigtigheden for markedsaktørerne. For at nå frem til et fælles syn på disse spørgsmål vil resultaterne af disse analyser blive drøftet med interesserede parter og offentliggjort.

Af forordningens bilag fremgår konkret, hvilke anlæg der foreslås omfattet af indberetningspligten, herunder grænseværdier for investeringsprojekter. De omfattede sektorer er: råolie, gas, elektricitet, biobrændsler og biobrændstoffer og kuldioxid.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet vil blive hørt. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget vil ophæve gældende forordning 736/96 vedrørende indberetning til EU-Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur. Den nye forordning har efter vedtagelsen umiddelbar retsvirkning i medlemslandene.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Der er tale om indberetningskrav og procedurer som ikke direkte har konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Der kan dog, såfremt der ikke findes indberetningsprocedurer efter anden EU-lovgivning, som kan erstatte hele eller dele af indberetningerne, blive tale om en forøgelse i den administrative byrde ved indberetningen.

9. Høring

Forslaget har været sendt i høring hos institutioner og organisationer med relation til energisektoren. Der er modtaget 13 høringssvar, hvoraf fem havde bemærkninger til forslaget.

Dansk Fjernvarme bemærker, at fjernvarmen udgør den næststørste danske energiinfrastruktur efter elnettet. Det forekommer derfor besynderligt, at EU-kommissionen helt overser fjernvarmenettets betydning i energiinfrastrukturen.

Dansk Erhverv støtter forslaget om bedre overvågning og sikring af energiforsyningen inden for det europæiske fællesskab. I den forbindelse er sammenhængende oplysninger om investeringsprojekter indenfor energisektoren i de enkelte medlemslande afgørende for planlægning og indfrielse af Fællesskabets politiske målsætning om et mindre CO₂-producerende energiforbrug.

Korrekt datagenerering over investeringsplaner på energiområdet vil som udgangspunkt pålægge virksomhederne yderligere administrative byrder. Dansk Erhverv finder det derfor beklageligt, at konsekvenserne for de virksomhedsrettede administrative byrder ikke tilstrækkeligt klart fremgår af forslaget. Dansk Erhverv skal i den forbindelse henvise til, at det i begrundelsen for forslaget hedder, at formålet med revisionen af systemet for indberetning om energiinvesteringer tillige er at lette de administrative byrder. Modsat dette opgøres under yderligere oplysninger (s.6), at der ikke vurderes at ske en unødigt forøgelse af de administrative byrder. Dermed angives indirekte, at forslaget forventes at føre til en udvidelse af de administrative byrder for virksomhederne, trods det modsatte fremføres som forslagets formål indledningsvist.

Specifikke bemærkninger

Idet der henvises til artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende dataindsamling skal det naturligvis tilstræbes at indberetningerne kan ske fra allerede eksisterende kilder uden at inddrage virksom-

hederne i det konkrete arbejde. I det omfang der er behov for yderligere indberetninger skal de relevante brancher inddrages i udarbejdelse af indberetningspraksis for at sikre, at indberetningen bliver lettest mulig og unødige irritationer samt administrative byrder undgås.

Energinet.dk bemærker at forordningen alene fastlægger "rammer", således at "*Medlemsstaterne vil bevare betydelig fleksibilitet med hensyn til, hvordan de vil indsamle dataene.*". Energinet.dk finder det vigtigt, at Energistyrelsen udnytter denne fleksibilitet med henblik på, at der skabes et smidigt og administrerbart system.

Vedr. art. 3, stk. 1, bemærkes det, at tidsfristen for første indberetning (31. juli 2010) kan vise sig svær at overholde, især set i lyset af indberetningsforpligtelsen udvides til at omfatte sektorer, der ikke tidligere har været omfattet af forpligtelse til indberetning.

Det bemærkes derudover, at dobbeltindberetninger skal undgås. Se hertil art. 3, stk. 2, litra (b), hvor der tages højde for at ENTSO-E og ENTSO-G skal arbejde med 10-årige systemudviklingsplaner, der udarbejdes på baggrund af nationale 10-årige investeringsplaner. ENS skal være orienterede om dette arbejde i regi af ENTSOE/-G således, at der i indberetningerne kan tages højde herfor - eventuelt sådan at formaterne tilpasses hinanden - eller således at ENTSOE/-G på vegne af medlemsstaterne kan indberette de relevante data og oplysninger til Kommissionen.

Dansk Industri finder det overordnet positivt, at EU-Kommissionen med forslaget ønsker at harmonisere gældende regler på området. Samspillet mellem medlemsstaternes energiinfrastruktur er af afgørende betydning for den europæiske forsyningssikkerhed herunder videreudviklingen af et velfungerende europæisk energimarked over landegrænserne.

Dansk Industri finder imidlertid, at forslagets grænseværdier for indberetninger af investeringsprojekter er sat for lavt og kan skabe unødigt administration. Særligt 10 MW grænsen for vindenergi på land forekommer meget lav.

Forslaget stiller krav om, at Kommissionen underrettes om de investeringsprojekter, der skal påbegyndes inden for fem år. Denne indberetningspligt kan konflikte med private virksomheders fortrolighedsklausuler i startfasen af et projekts tilblivelse. Dansk Industri opfordrer derfor til, at der indføres en undtagelse til underretningspligten.

Forslaget har senest været drøftet i Klima- og energipolitisk Specialudvalg den 21. september 2009. Følgende bemærkninger fremkom.

Vindmølleindustrien spurgte til sammenhængen mellem indberetningsforpligtelsen i denne forordning og andre eksisterende indberetningskrav. Man kunne evt. lade sig inspirere af CDM-systemet. Vindmølleindustrien støttede en grænseværdi på 100 MW, og mente at indberetningen burde foretages sektorvis i geografiske områder, for på den måde at få alle installationer med.

Det Økologiske Råd spurgte til, hvorfor man fra dansk side ønskede en grænseværdi på 100 MW, hvilket ifølge Det Økologiske Råd ville signalere, at alt under 100 MW var uden betydning.

Dansk Fjernvarme mente, at man var nødt til at tage infrastrukturen til fjernvarme og -køling med. Man savnede en begrundelse fra Kommissionen for, hvorfor dette ikke var tilfældet.

Landbrug og Fødevarer støttede forslaget, lagde vægt på fastlæggelsen af en grænseværdi, samt at systemet ikke måtte blive for bureaukratisk. Der burde i øvrigt ske en afklaring mht. definitionen af, hvornår der var tale om et kraftvarmeværk.

Greenpeace udtrykte bekymring for, at det med en grænseværdi på 100 MW blev signaleret, at alt under 100 MW var irrelevant. Hensynet til forsyningssikkerhed måtte veje tungere end mindskelsen af administrative byrder.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark kan generelt støtte initiativer, der sigter på at forbedre de europæiske energinet.

Kommissionens fokus på forsyningssikkerhed, klimaændringer og konkurrenceevnen er sammenfaldende med fokus i dansk energipolitik. Fra dansk side hilses det velkomment, at der lægges op til en lettelse af den administrative byrde bl.a. i kraft af, at indberetning kun skal ske hvert andet år.

For så vidt angår grænseværdien for hvilke produktionsanlæg, der skal være omfattet af indberetningspligten, nedsættes denne væsentligt i forhold til den gældende forordning. Dermed kommer forordningen til at omfatte stort set alle projekter med nye vindmøller på land og på havet, hvilket kan betyde, at der ikke sker den ønskede begrænsning af den administrative byrde. Det er vurderingen, at det alene vil være relevant at indberette vindkraftkapaciteten i større afgrænsede geografiske områder. Det vurderes desuden hensigtsmæssigt med en grænseværdi på 100 MW for alle elproducerende anlæg uanset teknologi, samt at der leveres akkumulerede data for alle projekter inden for de nævnte teknologier på relevante geografisk afgrænsede områder.

Det er desuden ikke tydeligt defineret, hvad der er et kraftvarmeværk, og hvad der er et termisk kraftværk (i forordningens bilag benævnt varmekraftværk). Da stort set alle elproducerende anlæg i Danmark også leverer varme i et eller andet omfang, ville en afklaring heraf være nødvendig, såfremt grænseværdien for elproducerende anlæg ikke harmoniseres til 100 MW for alle anlæg.

I relation til gasinfrastruktur er det fra dansk side opfattelsen, at alene transmissionsledninger bør være omfattet af indberetningspligten.

Det vil endvidere være hensigtsmæssigt, at Kommissionen redegør for sine overvejelser om inddragelse af fjernkøling og fjernvarmenettet, som udgør et væsentligt element i energiinfrastrukturen.

Endelig bør EU-Kommissionen redegøre for, hvilke indberetninger efter anden EU-lovgivning, der kan træde i stedet for indberetningspligten i denne forordning, da det vil have stor betydning for de administrative byrder, at der kan anvendes data fra andre indberetninger.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har endnu ikke været forhandlet, men de øvrige medlemslande formodes at have samme holdning som Danmark i forhold til at støtte en lavere indberetningsfrekvens og en reduktion af de administrative byrder.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

| Grundnotat blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. august 2009.